

ALEKSZANDR VASZILJEV

Románc

(2004)

A lámpa már nem ég,
A naptár rég nem ér,
S ha valamikor régen
Valamit mondtál volna még,
Hát beszélj.

Ez az ő hangja talán?
Otthon csak a csönd vár.
S a kezedből hirtelen,
Míg mindenki vidám,
Kihull a pohár.

A szobádban minden sötét,
A töltény már a csőben,
Olyan nagy a csend, hogy hallani,
Hogy elsuhan egy szerelvény
Lent a mélyben.

A téren egész ezred zúg,
A sor vége árnyék,
És a telefonkagyló,
Ennyi év múltán csak bűg,
Hiába várnék.

Csapódik az ajtó – hát megjöttünk,
És szikráznak a vezetékek,
Szia,
Most már boldogok leszünk –
Örökre.
Szia,
Most már boldogok leszünk –
Örökre.

M. NAGY MIKLÓS fordításai